

Publicerad 2016-07-15 18:09 av Samuel_

Mor

Jag minns hur vi brände på, på landsvägen mellan Ängeby och Hallstavik. Det var en solstänkt sensommardag troligtvis någon gång i slutet av augusti- eller tidigt i september tvåusenfjorton. Kan sitta här och smågrina lite, för den tiden var som ingen annan, inte alls långt innan du insjuknade (högt oväntat!) och kom att tillbringa till stor del av våren i en sjukhusbädd - förflyttandes mellan salar, bleka och kala väggar.

Usch. Du förtjänade bättre, mycket bättre..

Än att riva upp oss alla på det här sättet - och låta dig tyna bort i cancern som redan hade hunnit tömma dig på både livsgnista och kropps massa.

Jag vet inte när vi ses igen, men jag är tacksam ända in i evigheten. Vänta där, för dagen kan vara nära, mycket nära som ett andetag bort! Men vad minnena smälter inom mig! hjärtat snyftar! och vill tillbaka!

Livet är inte helt komplett.

Våra guldstunder och ditt skratt, det saknas. Men jag måste leva och fylla på mer att leva för.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Samuel_ med Poeter.se id #39561 innehar upphovsrätten